

JAKUBECZ MÁRTA

EGY LÜKTETŐ SZÍVŰ VÁROS

Eltűnődve e témán választásom akár egy gyönyörű üdülőhelyre is eshetne, lehetne romantikusabb, regényes tájba illeszkedő városról írnom... Ám számomra a VÁROS, csupa nagybetűvel, Mátyusföld szíve: Galánta, melynek közelében élem születésemtől kezdve minden napjaimat.

E járásközpont Nagyszombattól délkeletre, a Kisalföld északi részén található. Az Árpád-kori alapítású magyar települést 1237-ben, majd 1270-ben IV. Béla király oklevelében említik először a pannonthalmi apátság egykori birtokaként. Történelmi fejlődése nagyrészt az Esterházy családnak köszönhető. Két kastélyuk közül a régebbit 1647–1648-ban fallal és vizesárokkaal erősítették meg, majd a 18. század második felében barokk stílust öltött, az 1890-es években pedig reneszánsz stílusban alakították át. 1992-ben restaurálták, ma közművelődési célokat szolgál. A másik Esterházy-kastély a 16. században épült, 1860-ban átalakították.

Galánta Szent István királynak szentelt római katolikus templomát 1797–1805 között építették klasszicizáló barokk stílusban. Főoltára az 1741-ben épült, majd 1962-ben lebontott Szűz Mária-kápolnából származik. Nevezetes a Fekete Krisztusnak nevezett fából faragott feszülete, amely 1670-ből maradt fenn.

Az egykori impozáns barokk kegykápolna 1741-ben épült, és Mátyusföld jelentős búcsújáráshelye volt. Rendkívüli szépségét már csak a korabeli felvételeken lehet megcsodálni. A városban és környéken a kápolna lebontása óta élénken él a közbeszédben az a mondás, hogy akik a kommunisták által megsemmisített híres kápolna építőanyagát anno széthordták, szerencsétlen életűek lettek, mert napjaikon többé nem volt áldás.

Galánta köztudottan Kodály Zoltán városa. A zeneszerző édesapja itt volt állomásfőnök, a vasútállomás épületén (ahol laktak) emléktábla örökíti meg ennek tényét. Az itteni népzene ihlette a Galántai táncokat. A híres zeneszerző szobrát 1982-ben avatták fel az újabb kastélyval szembeni parkban. Kodály Zoltán nevét viseli a helybeli magyar alapiskola, gimnázium és daloskör, de számos rendezvény is kötődik a zeneszerzőhöz, hiszen a városban rendkívül gazdag kulturális élet zajlik.

Sok-sok személyes emlék, érzelmi szál fűz engem e városhoz. Kiskoromtól ez volt számomra az igazi város, szüleim rendszeresen elvittek a Kodály Napokra. Később itt végeztem gimnáziumi tanulmányaimat. Éppen akkor épült fel a gimnázium mai épülete, s mi elsősökként meg a takarításban és költözködésben is segítettünk. Itt döntöttem el, merre vezessen tovább az életem. Jóval később e városban éltem át életem legszebb pillanatait, amikor a kórházban világra hoztam gyermekeimet, s először pillanthattam meg arcukat. S évtizedekkel később megint ugyanoda siettem, hogy megláthassam a néhány napos unokáimat. Hányszor is igyekeztem izgatottan és reményteljes szívvel Galántára?! Hányszor futottam a gimnáziumhoz és hányszor az állomásra, hogy elérjem az autóbust a szülőfalum felé? A galántai kórházhoz pontosan öt örömteli esemény köt, hiszen csak össze kell adnom a gyermekeim és unokáim számát. De ki tudná megszámolni a középiskolás évek feledhetetlen pillanatait, amikor leginkább fejlődik a lélek, formálódik a jellem és finomodik a szív?! A bennem megerősödött magyarságtudat is nagyrészt a gimnáziumban akkor oktató-nevelő tanárok érdeme. A helybeli magyar oktatási intézményekben azóta is következetesen rendkívüli erőfeszítéseket tesznek a tanárok a nemzeti öntudat megerősítése terén. Hála érte!

Engem Galánta mindig csak gazdagított, irányt mutatott, ezért lett az én városom. Az elmúlt szomorú évben, amikor mindannyiunk életét megkeserítette a vilájárvány, a szülőfalunkba gubódtunk, és gyermekkorom kedves helyeit felkeresve többször barangoltunk a határban. Templomtornyok integettek felénk, hogy irányt mutassanak és reményt adjanak. Távolabbról nem láttuk, de elképzeltük a galántai templom tornyát is, és képzeletben felidézttük az ottani szentmiséket, melyeken nem egyszer vettünk részt a férjemmel. Hányszor mondtuk szomorúan, hogy ó, jaj, még Galánta is milyen távolra került!

Ám karantén idején is megmaradt az én városomnak, s nem csupán azért, mert mindenfajta ügyintézés végett oda kell utaznom. Galánta több, mint járási székhely! Szívének lüktetése ott van a történelmi épületekben, a kulturális rendezvényekben, a szépségében és hangulatában. A város magyarsága mindannyiunknak példát mutat a kitartásban és közösségépítésben, a magyar oktatási intézmények a sziklaszilárd helytállásban. S ahogy az Esterházy-kastély évről évre látványosan egyre inkább megújul s lassan teljesen a régi fényében tündököl, úgy érik meg bennem is a felismerés, hogy szülőfalum mellé Galántát is örökre fogadtam a lelkembe.

Kiadványunkat támogatta a Szlovák
Köztársaság Kisebbségi Kulturális
Alapja.

Realizované s finančnou podporou
Fondu na podporu kultúry
národnostných menšín.